

Књига пророка Данила — сто трећи број

Откључавање пророчанства: разумевање троструке примене пророчких оквира

Jeff Pippenger
2024-02-29

Разматрали смо троструку примену пророштва. То чинимо с циљем да утврдимо да је, када је Господ открио последњих шест стихова једанаесте главе Данила сломом Совјетског Савеза у „време краја“ 1989. године, настало „умножење знања“ које је требало да испита тај нараштај Божјег народа.

И рече: Иди својим путем, Даниле; јер су ове речи затворене и запечаћене до времена краја. Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожници ће чинити безбожно, и ниједан од безбожника неће разумети; али мудри ће разумети. Данило 12:9, 10.

Кад год нека истина буде откривена од Лава из племена Јудина, Сатана делује да се одупре поруци. Отпор пружен истинама откривеним у оним завршним стиховима једанаесте главе Данила приморао је на дубље проучавање истина повезаних с тим стиховима, како освећена одбрана против заблуда које су биле предложене да подрију откривене истине не би изостала. Једно од начела које је изнесено на видело усред те расправе била је трострука примена пророштва. То је у почетку било препознато у вези с нужношћу да се буде исправан у погледу тога шта „свакодневна“ у књизи Данила представља (паганство), као и у погледу исправне историје повезане с „укидањем свакодневне“ (508. године н. е.).

Препознавање три силе пустошења као оквира пророштва, упоредо са милеритским оквиром пророштва као прве две силе пустошења, и милеритско поистовећивање „свакодневне“ службе са паганизмом, пружило је историју у складу са последњих шест стихова једанаесте главе Данила, како је сестра Вајт рекла да треба да буде. Тако је отпор против неотпечаћеног знања у време краја 1989. године произвео већу светлост, пошто се знање умножило, и исто тако је препознао одређена правила за кретање трећег анђела, која су била упоредна са развојем извесних пророчких правила што их је Вилијам Милер саставио и применио у покрету првог анђела.

Размотрили смо троструку примену три Рима, три пада Вавилона и три Илије, и сада се бавимо тројицом весника који припремају пут за Весника завета. Утврдили смо тесно преклапање и паралелу између три Рима и три пада Вавилона, као и блиску паралелу са три Илије и тројицом весника који припремају пут. У последњим данима и Вилијам Милер и Future for America представљају трећег Илију, а такође и трећег весника који припрема пут. Исус увек приказује крај нечега почетком нечега, а покрет првог анђела стоји у паралели с покретом трећег анђела.

„Бог је порукама из Откривења 14 дао њихово место у низу пророштва, и њихово дело не треба да престане све до завршетка историје ове земље. Поруке првог и другог анђела и даље су истина за ово време и треба да теку упоредо са овом која следи. Трећи анђео објављује своје упозорење силним гласом. ‘После овога,’ рече Јован, ‘видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт, и земља се осветли од славе његове.’ У том просветљењу сједињена је светлост све три поруке.” *The 1888 Materials*, 803, 804.

Покрет првог и другог анђела предводио је Вилијам Милер. Сестра Вајт поистовећује Милера као „изабраног весника“.

„Вилијам Милер је узнемиравао Сотонино царство, а пранепријатељ је настојао не само да осујети дејство те поруке, него и да уништи самог весника.“ *Spirit of Prophecy*, volume 4, 219.

Она такође указује да је Милер био представљен као праслика и Илијом и Јованом Крститељем.

„Хиљаде су биле наведене да прихвате истину коју је проповедао Вилијам Милер, и слуге Божје биле су подигнуте у духу и сили Илијиној да објаве ту поруку. Као Јован, претеча Исусов, они који су проповедали ову свечану поруку осећали су се подстакнутима да положе секиру на корен дрвета и позову људе да доносе родове достојне покајања.“ *Early Writings*, 233.

Јован Крститељ, који је према Исусу био други Илија, био је такође и први весник који је требало да приправи пут за Весника завета. Стога је очигледно да ће покрет трећег анђела имати „изабраног весника“. Тај весник биће био претсказан у лику Илије, Јована Крститеља и Вилијама Милера. Заједно с Милером, та два изабрана весника представљају почетак и завршетак покрета трију анђела из Откривења четрнаесте главе, и тиме заједно представљају и трећег Илију и такође трећег весника који треба да приправи пут за Весника завета.

Одбацити поруку било изабраног весника почетка било изабраног весника свршетка значи смрт, а порука организације *Future for America* заснива се на пророчкој примени начела „ред на ред“, које је методологија позне кише. Применом начела „ред на ред“ утврђује се да је милеритски покрет представљао праслику покрета *Future for America*. Један од путоказа у милеритској историји јесте Вилијам Милер, „изабрани весник“. Одбацити тај путоказ значи одбацити поруку, те се почетком и свршетком адвентизма утврђује да је одбацивање весника уједно и одбацивање поруке, јер порука препознаје изабраног весника. Стога, одбацити поруку значи одбацити весника, и *vice versa*. Без играча, нема ни игре.

„Било ми је указано натраг на објављивање првог Христовог доласка. Јован је био послат у духу и сили Илијиној да приправи пут Исусу. Они који су одбацили Јованово сведочанство нису имали користи од Исусовог учења. Њихово противљење поруци која је предсказивала Његов долазак довело их је у положај у коме нису могли лако да приме најснажније доказе да је Он Месија. Сотона је навео оне који су одбацили Јованову поруку да оду још даље, те да одбаце и разапну Христа. Чинећи то, довели су себе у

положај у коме нису могли да приме благослов на дан Педесетнице, који би их поучио путу у небеску светињу. Раздерење храмовне завесе показало је да се јеврејске жртве и обреди више неће примати. Велика Жртва била је принесена и била је прихваћена, а Свети Дух који је сишао на дан Педесетнице пренео је мисли ученика са земаљске светиње на небеску, у коју је Исус ушао својом сопственом крвљу, да би на Своје ученике излио благодати Свога помирења. Али Јевреји су били остављени у потпуној тами. Изгубили су сву светлост коју су могли имати о плану спасења и још су се уздали у своје бескорисне жртве и приносе. Небеска светиња заузела је место земаљске, али они нису имали никаквог знања о тој промени. Стога нису могли имати користи од Христовог посредовања у светињи.“

„Многи са ужасом гледају на поступање Јевреја када су одбацили и разапели Христа; и док читају историју Његовог срамног злостављања, мисле да Га воле и да Га не би одрекли као што је то учинио Петар, нити би Га разапели као што су то учинили Јевреји. Али Бог, који чита срца свих, ставио је на пробу ту љубав према Исусу за коју су тврдили да је осећају. Цело небо посматрало је с најдубљим занимањем како ће бити примљена вест првог анђела. Али многи који су тврдили да воле Исуса, и који су проливали сузе док су читали извештај о крсту, исмевали су добру вест о Његовом доласку. Уместо да поруку приме с радошћу, прогласили су је обманом. Мрзели су оне који су волели Његово јављање и искључивали их из цркава. Они који су одбацили прву поруку нису могли имати користи од друге; нити им је користио поноћни поклич, који је требало да их припреми да вером уђу с Исусом у Светињу над светињама небеског светилишта. И одбацивши претходне две поруке, толико су помрачили своје разумевање да не могу видети никакву светлост у поруци трећег анђела, која показује пут у Светињу над светињама. Видела сам да су, као што су Јевреји разапели Исуса, тако и назоциркве разапеле ове поруке, и зато немају никаквог знања о путу у Светињу над светињама, нити могу имати користи од Исусовог посредовања тамо. Попут Јевреја, који су приносили своје бескорисне жртве, они узносе своје бескорисне молитве у одељење које је Исус напустио; а Сотона, задовољан том обманом, узима на себе религиозни карактер и усмерава умове ових тобожњих хришћана к себи, делујући својом силом, својим знацима и лажним чудима, да би их учврстио у својој замци.“ Рани списи, 259–261.

Они „који су одбацили Јованово сведочанство нису имали никакве користи од Исусовог учења“, а они „који су одбацили прву вест нису могли имати користи од друге; нити су имали користи од поноћног поклича“. Јованова служба претходила је Христовом крштењу, након чега је убрзо, на почетку Своје службе, очистио храм. Милерова служба припремила је пут да Христос очисти синове Левијеве када је изненада дошао 22. октобра 1844. У било ком од та два сведока, одбацивање весника који припрема пут изједначава се са смрћу.

Очишћење и прочишћење које је Христос извршио у свом делу као Гласник Завета било је с циљем да подигне народ који ће извршити дело ношења поруке спасења свету. То дело се извршава унапред, пре временског раздобља које представља тренутак када почиње извршни суд. Разорење Јерусалима у историји ученика представља извршни суд, а адвентизам се одвратио од своје одговорности да изврши то дело, али је Господ покушао да их окупи. Он је водио свој народ да објави карту из 1850. године као графички приказ

поруке коју су могли носити свету.

„Није била Божја воља да Израил лута четрдесет година по пустињи; Он је желео да их непосредно уведе у хананску земљу и тамо утврди као свет и срећан народ. Али ‘не моглоше ући због неверства.’ Јеврејима 3:19. Због свога отпадништва и апостасије изгинули су у пустињи, а други беху подигнути да уђу у Обећану земљу. На исти начин, није била Божја воља да Христов долазак буде тако дуго одложен и да Његов народ остане толике године у овом свету греха и жалости. Али неверство их је одвојило од Бога. Пошто су одбили да изврше дело које им је Он поверио, други беху подигнути да објаве вест. Из милости према свету, Исус одлаже Свој долазак, да би грешници имали прилику да чују опомену и у Њему нађу уточиште пре него што се Божји гнев излије.“ Велика борба, 458.

Да је адвентизам само чврсто одржао своју веру, „њихово дело би било довршено.“

„Да су адвентисти, после великог разочарања 1844. године, чврсто држали своју веру и сложено ишли напред у Божјем откривеном промислу, примивши поруку трећег анђела и у сили Светога Духа објављујући је свету, видели би Божје спасење; Господ би моћно дејствовао кроз њихове напоре, дело би било довршено, и Христос би већ дошао да прими свој народ на његову награду. Али у раздобљу сумње и неизвесности које је уследило после тог разочарања, многи међу адвентним верницима напустили су своју веру.... Тако је дело било ометено, а свет је био остављен у тами. Да се цело адвентистичко тело ујединило око Божјих заповести и вере Исусове, колико би другачија била наша историја!“ Evangelizam, 695.

У пролеће 1844. године, Весник Завета очистио је милеритски покрет, а затим је у јесен донео вест трећег анђела. Милер, његова вест и покрет који је представљао, испунили су причу о десет девојака. На логорском сабору у Ексетеру, Њу Хемпшир, стигла је вест Поноћног вапаја, и за само два кратка месеца показало се које су од девојака имале уље. Две класе су се показале, и трећи анђеол је дошао с вешћу у својој руци коју је требало појести, али су мудре девојке „пустиле у вери“ у „периоду сумње и неизвесности.“

„Период сумње и неизвесности“ био је представљен ученицима приликом Његове смрти, али трећега дана Он је почео да Својим ученицима открива поруку о Својем васкрсењу, и они нису „пустили своју веру“. Период сумње и неизвесности за мудре девице у покрету порука првог и другог анђела трајао је отприлике три године, у ком тренутку је Господ открио сестри Вајт да је пружио Своју руку да поново сабере остатак Свога народа. Он је повео Свој народ да започне своје издавачко дело и да произведе другу таблицу Авакумову, али „многи од адвентних верника напустили су своју веру.... Тако је дело било ометено, а свет је био остављен у тами.“

Године 1849, Вилијам Милер, изабрани весник поруке првог и другог анђела, положен је на починак. Да су мудре девојке од 22. октобра 1844. „чврсто држале своју веру и сложено наставиле да следе у отварајућем провиђењу Божјем“, Господ би подигао другог весника у духу и сили Илијиној. Уместо тога, „Христов долазак“ био је „одложен и Његов народ“ би

„на сличан начин“ древном Израилу „остао“ „много година у овом свету греха и жалости.“

Сто двадесет и шест година након побуне из 1863. године, Господ је подигао изабраног весника трећег анђела. Његово дело било је и да припреми пут да Весник завета изненада дође у свој храм и да ступи у заветни однос са сто четрдесет и четири хиљаде, током завршних призора истражног суда, али и да изнесе поруку која се суочава са троструким савезом Ахава, Језавеље и њених пророка у раздобљу извршног суда, које отпочиње ускоро долазећим законом о недељи.

Трећи весник који припрема пут представља дело, поруку, весника и покрет у току завршних призора Истражног суда. Трећи Илија представља дело, поруку, весника и покрет у току завршних призора Извршног суда. Порука весника који припрема пут, и порука Илије, јесте порука трећег од три Јао из Откривења, поглавља осам до једанаест.

У историји представљеној гласником који припрема пут, вест трећег Тешко представља Трубу која позива лаодикијски адвентизам да „купи од мене злата окушаног у огњу, да се обогатиш; и беле хаљине, да се обучеш, и да се не покаже срамота голотиње твоје; и помажи очи своје машћу за очи, да видиш.“ То је порука Божје љубави која показује Божјем народу њихове преступе, јер „које год“ Он љуби, те „кара и поправља.“ То је порука Христове праведности која позива људе да прихвате Његов карактер, који се показује у временском раздобљу када Гласник завета извршава дело чишћења храма душе, и стога Он позива оне које љуби да показују Његов карактер и да буду „ревносни, дакле, и покај се,“ јер је „на“ вратима тог домостроја, што представља завршетак времена милости, где ће „избљувати“ лаодикијски адвентизам „из“ Својих „уста.“ Та „врата“ домостроја јесу врата која Он „отвара, и нико не затвара; и затвара, и нико не отвара.“

Постоји привидна противречност која се разрешава применом начела „ред на ред“, али многи можда неће ни препознати ту привидну противречност. Када се разреши, она уноси јасноћу у прелаз из истражног у извршни суд, до којег долази приликом скорог доношења закона о недељи. Она се разрешава прихватањем да Педесетница представља предслику скорог закона о недељи у Сједињеним Државама. Да бисмо привели крају наше разматрање трећег весника који припрема пут као симбол у истражном суду, насупрот томе што је трећи Илија симбол извршног суда, позабавићемо се овом привидном противречношћу.

Наставићемо ово проучавање у наредном чланку.

„Анђео који се сједињује у објављивању поруке трећег анђела треба да обасја сву земљу својом славом. Овде је проречено дело светских размера и неуобичајене силе.

Адвентистички покрет од 1840–44. био је славно пројављивање Божје силе; порука првог анђела била је однета до сваке мисионарске станице у свету, а у неким земљама владало је највеће верско интересовање какво је икада било посведочено у било којој земљи од Реформације шеснаестог века; али све то треба да буде превазиђено моћним покретом под последњим упозорењем трећег анђела.“

„Дело ће бити слично ономе на Дан Педесетнице. Као што је ‘рани дажд’ био дат, у изливању Светога Духа на почетку јеванђеља, да би изазвао ницање драгоценог семена,

тако ће ‘позни дажд’ бити дат на његовом свршетку ради сазревања жетве. ‘Тада ћемо познати, ако наставимо да познајемо Господа: излазак је Његов уређен као зора; и доћи ће нам као дажд, као позни и рани дажд земљи.’ Осија 6:3. ‘Радујте се, дакле, синови Сионски, и веселите се у Господу Богу своме; јер вам је дао рани дажд умерено, и пустиће вам дажд, рани и позни дажд.’ Јоило 2:23. ‘И у последње дане, говори Бог, излићу од Духа Свога на свако тело.’ ‘И биће: сваки који призове име Господње спашће се.’ Дела 2:17, 21.“

„Veliko delo jevanđelja ne treba da se završi sa manjim ispoljavanjem Božje sile od onoga koje je obeležilo njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju ranoga dažda na početku jevanđelja, ponovo treba da se ispune u poznome daždu na njegovom završetku. Ovo su „vremena osveženja“ unapred sagledana od strane apostola Petra kada je rekao: „Pokajte se dakle i obratite se da se očistite od greha svojih, da dođu vremena rashlađenja od lica Gospodnjega, i da pošalje unapred određenoga vam Hrista Isusa.“ Dela 3:19, 20.“ — Velika borba, 611.